

عنوان مقاله:

بررسی ارزش شناسانه «کرامت» در عرفان و فرهنگ اسلامی

محل انتشار:

پژوهشنامه مذاهب اسلامی، دوره 8، شماره 16 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

مجتبی زروانی - دانشیار گروه ادیان و عرفان تطبیقی، دانشکده الهیات، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

قربان علمی - دانشیار گروه ادیان و عرفان تطبیقی، دانشکده الهیات، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

محمد انصاری اصل - دانشجوی دکتری ادیان و عرفان تطبیقی، دانشکده الهیات، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

معرفتی یا اقناعی بودن کرامات اولیا، مسئله ای است که دانستنش بسیاری از مشکلات فراروی عرفان عملی را حل می کند. فروکاستن شناخت عارف به دارنده کرامات، به عرفان آسیب رسانده، و دامان معرفت را به نقل کرامات فروکاسته است. بررسی ارزش شناسانه کرامات در دوره های نخستین عرفان اسلامی، نبود تلازم میان معرفت الهی و صدور کرامت، نبود جایگاهی در ساحت زیرین دین برای کرامات، نوع نگرش صوفیان نامدار به کرامات به عنوان حجاب راه، نگاه طنزآمیز آنها و مواجهه قرآن کریم و انبیا و امامان معصوم با این مقوله محورهای اساسی جستار پیش رو در ارزش سنجی کرامات است. این مقاله با بررسی توصیفی تحلیلی محورهای مذکور بر آن است که کرامات، ارزش معرفتی ندارند و رخ دادن امر خارق عادت به دست سالک یا عارف به روند سلوک و قربش به حق، سرعت نمی بخشد و رخ ندادنش نیز خللی وارد نمی کند. دست آخر، قرآن کریم گرچه از خرق عادت پیامبران برای اقناع منکران یا اطمینان برخی پیروان آگاهی داده است، اما همواره مردم را به عقلانیت فرا می خواند.

کلمات کلیدی:

ارزش، عرفان، کار خارق العاده، عارف، کرامات اولیا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1431291>

